

ရုပ်လှ
ချင်ရင်

ရိပ်သာမှာ တံမြက်စည်းလှည်းနေရင်း အတွေး တစ်ခုကြောင့် ဘာသာပြုံးလိုက်မိပါတယ်။ မိမိရဲ့အပြုံးကို အနားကဖြတ်သွားတဲ့သူငယ်ချင်းက မြင်ဖြစ်အောင်မြင်သွား တော့ “ဘာပြုံးတာလဲ” တဲ့။ မိမိကလည်း “ဘာမှမဟုတ်ပါ ဘူး” လို့ ပြုံးပြီး ပြန်ပြောလိုက်ရပါတယ်။ ဒီတော့သူငယ်ချင်း ဖြစ်သူက “စာရေးဆရာရယ်လို့ မပြောရဘူး၊ တော်တော် စိတ်ကူးယဉ်” လို့ပြောပြီး ရှေ့ဆက်လျှောက်သွားပါတယ်။

တကယ်တော့ မိမိပြုံးရခြင်းရဲ့အကြောင်းမှာ အဖြေ ကသီးသန့်ရှိပြီးသားပါ။ သူငယ်ချင်းကို ပြောမပြဖြစ်ခဲ့ပေ မယ့် ချစ်တဲ့စာဖတ်ပရိသတ်ကိုတော့ တကူးတကကို ပြောပြချင်ပါတယ်။

တစ်ခါတုန်းကသီဟိုဠ်ကျွန်းမှာ ရုပ်အလွန်လှတဲ့သူ နှစ်ဦးရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။ တစ်ဦးက အရှင်အဘယလို့ အမည်ရတဲ့

ရဟန်းငယ်ဖြစ်ပြီး တစ်ဦးကတော့ အမတ်ကြီးရဲ့သားပါ။ သူတို့နှစ်ဦး ဘယ်လောက်အထိ ရုပ်လှကြသလဲဆိုရင် တခြား တခြားပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုပြီး ဆုတောင်းကြရင် တောင် ရဟန်းငယ်နဲ့ အမတ်ကြီးရဲ့သားလို ရုပ်လှရပါလို့၏ လို့ ဆုတောင်းကြတဲ့အထိပါပဲ။

ဒီနေရာမှာ ပုထုဇဉ်တို့ပီပီ ရဟန်းငယ်နဲ့ အကျွမ်းဝင် တဲ့သူတွေရှိသလို အမတ်ကြီးရဲ့သားနဲ့ အကျွမ်းဝင်တဲ့ သူ တွေလည်း ရှိကြပါတယ်။ ပုဂ္ဂိုလ်မင်တော့ တရားခင်ဆိုတဲ့ အတိုင်း ရဟန်းငယ်နဲ့ကျွမ်းဝင်သူတွေက ရဟန်းငယ်ရဲ့ ရုပ်လှမှုကို အားကျသလို သီဟိုဠ်ကျွန်းမှာ သူတို့ရဟန်းငယ် သာ အလှဆုံးလို့ မှတ်ယူထားကြပါတယ်။ ဟိုဘက်က အမတ်ကြီးရဲ့သားနဲ့ အကျွမ်းဝင်သူတွေကလည်း အမတ်ကြီး သားရဲ့ ရုပ်လှမှုကို အားကျသလို သီဟိုဠ်ကျွန်းမှာ သူတို့ အမတ်ကြီးရဲ့သားသာ အလှဆုံးလို့ မှတ်ယူထားကြပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့တစ်နေ့ ကိစ္စတစ်ခုနဲ့ နှစ်ဘက်ဆုံဖြစ်ကြပါ တယ်။ စကားစပ်မိစပ်ရာပြောကြရင်း စကားလမ်းကြောင်းက ဘယ်ကိုဦးတည်သွားကြသလဲဆိုတော့ ရဟန်းငယ်နဲ့ကျွမ်း ဝင်သူတွေက သီဟိုဠ်ကျွန်းမှာ ရဟန်းငယ်သာအလှဆုံးလို့ ပြောလိုက်မိပါသတဲ့။ ဒီတော့ ဟိုဘက်က အမတ်ကြီးရဲ့သား နဲ့ အကျွမ်းဝင်သူတွေကလည်း သီဟိုဠ်ကျွန်းမှာ အမတ်ကြီးရဲ့ သားသာ အလှဆုံးလို့ ပြန်ပြောလိုက်ပါသတဲ့။

နောက်ဆုံးတော့ စကားကဒီမှာပင် ရုပ်မသွားတော့
 ဘဲ ရဟန်းငယ်ကပိုလှတယ်။ အမတ်ကြီးသားက ပိုလှတယ်
 ဆိုပြီး နှစ်ဘက်အငြင်းအခုံဖြစ်ကြပါရောတဲ့။ ဒီနေရာမှာတင်
 အမတ်ကြီးရဲ့သားအဖွဲ့ထဲက တစ် ယောက်က “သတ္တိရှိရင်
 သင်တို့ရဟန်းငယ်နဲ့ ငါတို့ အမတ်ကြီးရဲ့သား ဘယ်သူပိုလှ
 တယ်ဆိုတာ အလှပြိုင်ကြမလား” လို့ ထ၊စိန်ခေါ်လိုက်ပါ
 သတဲ့။ ရဟန်းငယ်ရဲ့ အဖွဲ့ကလည်း ဘယ်အညံ့ခံမလဲ “စိန်
 လိုက်လေ” ဆိုပြီး ပြန်စိန်ခေါ်လိုက်ပါသတဲ့။

ပြိုင်ပွဲနေရာကိုတော့ သူတို့သီဟိုဠ်ကျွန်းရဲ့ အထင်
 ကရတစ်နေရာဖြစ်တဲ့ မဟာစေတီကို သတ်မှတ်လိုက်ကြ
 ပါတယ်။ မိမိတို့ရန်ကုန်မှာရှိတဲ့ ရွှေတိဂုံစေတီတော်လို
 နေရာမျိုးနေမှာပေါ့။ ရဟန်းငယ်နဲ့အမတ်ကြီးရဲ့သား ရုပ်အ
 လှပြိုင်ကြမယ်ဆိုတဲ့သတင်းဟာ သီဟိုဠ်တစ်ကျွန်းလုံးပျံ့သွား
 ပါတယ်။ ဒီအလှပြိုင်ပွဲမှာ သက်ဆိုင်ရာလူကြီးတွေ မသိ
 အောင် လောင်းကြေးထပ်တဲ့ ဝါသနာအိုးတွေလဲ ပါချင်ပါမှာ
 ပါ။

ရဟန်းငယ်နဲ့ အမတ်ကြီးသားတို့ အလှပြိုင်ပွဲမှာ
 အမတ်ကြီးသားဘက်ကသူတွေက သူတို့လူကို အကောင်း
 ဆုံး အဝတ်အစားတွေဝတ်ပေးပြီး ပြိုင်စေခဲ့သလို အလှပြိုင်ပွဲ
 သတင်းကြားထားတဲ့ ရဟန်းငယ်ရဲ့ မယ်တော်ကြီးကလည်း
 သူ့သားရဟန်းငယ်ဆီ အကောင်းဆုံးသင်္ကန်းကိုသွားကပ်ပြီး

“သားတော်မနက်ဖြန် ဦးခေါင်းကို ပြောင်အောင်ရိတ်ပြီးတော့ ဒီသင်္ကန်းဝတ်ပြီးပြိုင်ပါ” လို့ ပြောပါသတဲ့ ။

ရဟန်းငယ်နဲ့ အမတ်ကြီးရဲ့သားတို့ အလှပြိုင်ပွဲမှာ ဘယ်သူနိုင်သွားတယ်ဆိုတာမပြောခင် သူတို့ ဘာကြောင့် ရုပ်လှခဲ့ကြတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းကို ကြားဖြတ်အနေနဲ့ အရင်ပြောပြချင်ပါတယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ဘဝတစ်ခုမှာ ကျောင်းထိုင်မထေရ်ကြီး တစ်ပါးရယ်၊ ဝေယျာဝစ္စလုပ်ပေးနေတဲ့ ကပ္ပိယကြီးတစ်ယောက်ရယ်ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။ သူတို့နှစ်ဦးနေ့စဉ်ပြုတဲ့ ကုသိုလ်တစ်ခုကတော့ ကျောင်းဝင်းထဲက စေတီတစ်ဆူမှာ မထေရ်ကြီးက တံမြက်လှည်းပြီးကပ္ပိယကြီးက အမှိုက်ကျုံးပစ်ပေးပါတယ်။ မထေရ်ကြီးက ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် တက်တက် ကြွကြွ စေတနာပါပါနဲ့ တံမြက်လှည်းခဲ့သလို ကပ္ပိယကြီးကလည်း မထေရ်ကြီးနည်းတူ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် တက်တက်ကြွကြွ စေတနာပါပါနဲ့ အမှိုက်ကျုံးပစ်ပေးခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ ကုသိုလ်ကြောင့်ပဲ သူတို့နှစ်ဦးထဲက တံမြက်လှည်းခဲ့တဲ့ မထေရ်က ရုပ်အလွန်လှတဲ့ ရဟန်းငယ်ဖြစ်ပြီး အမှိုက် ကျုံးပစ်ပေးခဲ့တဲ့ ကပ္ပိယကြီးက ရုပ်အလွန်လှတဲ့ (အမတ်ကြီးရဲ့သား) သူငယ်ဖြစ်လာခဲ့ရတာပါတဲ့။

အတိတ်ဇာတ်ကြောင်းသိသွားပြီဆိုတော့ ရဟန်းငယ်နဲ့ အမတ်ကြီးရဲ့သားတို့ အလှပြိုင်ပွဲမှာ ဘယ်သူနိုင်သွား

တယ်ဆိုတာ ချစ်တဲ့စာဖတ်ပရိသတ်တွေ ခန့်မှန်းလို့ရသွား
ရောပေါ့။

စာဖတ်သူဖြေကြည့်ပေးပါဦး ဘယ်သူနိုင်သွား
တယ်ဆိုတာ ။

“ ”

ဟုတ်ပါတယ်။

အတိတ်ဘဝက တံမြက်လှည်းခွဲသူ ရဟန်းငယ်က
အနိုင်ရသွားပါတယ်။ ဒီဝတ္ထုလေးနဲ့အတူ ချစ်တဲ့စာဖတ်သူ
တွေအတွက် ဓမ္မလက်ဆောင်လေးလည်း ပူးတွဲထည့်ပေး
လိုက်ပါရစေဦး။ရှေးဆရာတွေ စီကုံးထားတဲ့ တံမြက်လှည်း
ရကျိုး လင်္ကာလေးပါ။ ကျက်ထားလိုက်ပါဦး။

**သူများစိတ်ကြည် ၊ ကိုယ်စိတ်ကြည်နှင့် ၊
တစ်လီနတ်ချစ် ၊ ရောင်လှစ်ဆင်းလှ ၊
သေကာလမှာ ၊ ရောက်ရနတ်ပြေ ၊
ဤငါးထွေသည် ၊ မှတ်လေ တံမြက်လှည်း
ခြင်း အကျိုးတည်း။**

* * * * *

တံမြက်လှည်းပြီးလို့ ပုံထားခဲ့တဲ့အမှိုက်တွေကို
ကျုံးပစ်ရင်း “ ရဟန်းငယ်က တံမြက်လှည်းခွဲလို့ ရုပ်လှတာတဲ့၊
အမတ်ကြီးရဲ့သားက အမှိုက်ကျုံးပစ်ပေးခဲ့လို့ ရုပ်လှတာတဲ့၊
အင်း.....ငါက နှစ်မျိုးလုံးလုပ်တာဆိုတော့ တန်ပြန် သက်

ရောက်မှသာဘောအရဆိုရင် ငါက နှစ်ထပ်ကွမ်းအလှပေ့”
ဆိုတဲ့ အတွေးနဲ့အတူ ဒုတိယအကြိမ် ထပ်ပြုံးဖြစ်လိုက်ပါ
သေးတယ်။ ဒုတိယအပြုံးရဲ့မရှေးမနှောင်းမှာဘဲ တတိယ
အပြုံးကို ဆက်ပြုံးဖြစ်လိုက်ပြန်ပါတယ်။

အကြောင်းက

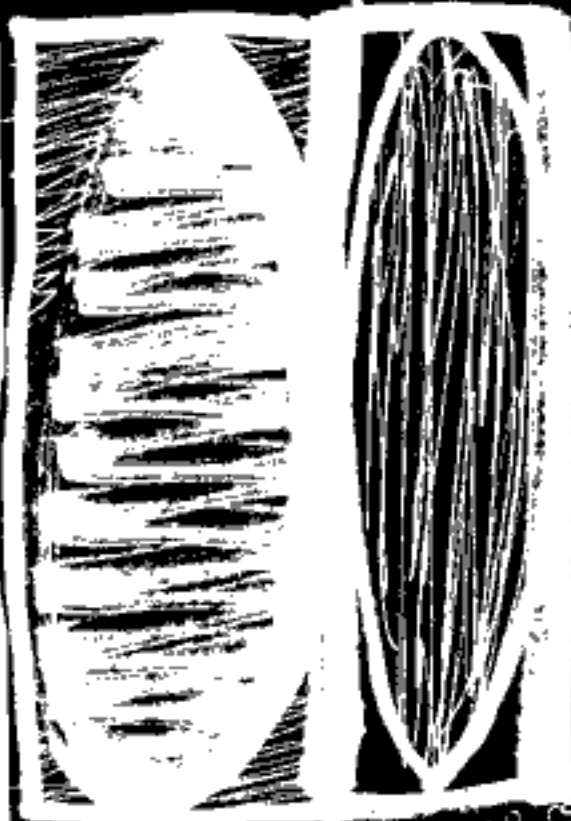
နှစ်ဘက်လုံးရဲ့အလှကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူဖြစ်လေ
တော့ မိမိတစ်ယောက်တည်းများ အလှပြိုင်ပွဲ ကျင်းပနေ
မိမှဖြင့် ။

ကျမ်းကိုး

- ၁။ ပရိဝါအဋ္ဌကထာ-စာမျက်နှာ (၁၇၅)
- ၂။ သီဟိုဠ်ခတ်စံတော်ဝင်အရိယာများ၊
စာမျက်နှာ-၄၀၃၊၄၀၇(ဓမ္မာစရိယဦးဌေးလှိုင်)

အလင်းတန်းဂျာနယ်
၁၆-၁၂-၂၀၀၂

ਮਾਨਵੀ
ਰੂਪ

ਮਾਨਵੀ
ਰੂਪ

သူငယ်ချင်း ဆိုတာ

သူငယ်ချင်းဆိုတာ ဘာလဲလို့မေးရင် စာမှာ ဒီလို ဖွင့်ပြထားပါတယ်။

သူခဒုက္ခံ သဟ အာယန္တိ ဥပဂစ္ဆန္တိတိ သဟာယ ကော၊ အဓိပ္ပါယ်ကတော့ ချမ်းသာဆင်းရဲကို အတူတကွ ခံစားတတ်သောကြောင့် သူငယ်ချင်းပါတဲ့၊ သူငယ်ချင်းရဲ့ ပါဠိက သဟာယကပါ။

မကြာသေးခင်ကမိမိတို့ရိပ်သာကို သုံးဆယ်စွန်း စွန်း ဆရာဝန်နှစ်ယောက် ရောက်လာပါတယ်။ တစ်ယောက်က တရားဝင်ဖို့၊ တစ်ယောက်ကတော့ အဖော်အာမခံအဖြစ် လိုက်လာတာပါ။ အဖော်အာမခံအဖြစ်လိုက်လာတဲ့ ဆရာဝန်က ကျောင်းတိုက်နဲ့ ဆက်စပ်နေသလို တရားရိပ်သာဝင်မယ့် ဆရာဝန်ကလည်း ဆရာတော်အရှင်ဆန္ဒာဓိကနဲ့ ဆက်စပ်နေပြန်ပါတယ်။ ဒီတော့ မိမိကလည်း ထိုက်သင့်သလောက်

ကူညီရုံပေါ့။ ကူညီတယ်ဆိုပေမယ့်လည်း ထူးပြီးမကူညီမိပါဘူး။ နှုတ်အားဖြင့် ပြောပြရုံပါ။

မိမိစိတ်ဝင်စားတာက အဖော်အဖြစ်လိုက်လာတဲ့ သူငယ်ချင်းဆရာဝန်ကိုပါ။ အဲဒီဆရာဝန်က ရောက်တဲ့နေ့မှာ သူ့သူငယ်ချင်းဆရာဝန်အတွက် ကိုယ်တိုင်အိပ်ရာခင်းပေး ကိုယ်တိုင်ခြင်ထောင်ထောင်ပေး ပါလာတဲ့ပစ္စည်းတွေကို သင့်တော်သလိုထားပေးရင်း သူ့သူငယ်ချင်းကို အားပေး စကားတွေ တွင်တွင်ပြောနေပြန်ပါတယ်။ ပြန်ခါနီးတော့ မိမိကိုလည်း သူ့သူငယ်ချင်းက တစ်ခါမှ တရားမဝင်ဖူးသေး လို့ ဂရုစိုက်ဖို့မှာနေပြန်ပါတယ်။ တရားဝင်နေတဲ့ တခြားရက် တွေမှာလည်း မကြာခဏလာပြီးလိုအပ်တာတွေ လုပ်ပေးလေ့ ရှိပါတယ်။ သူ့ရည်းစားတောင် ဒီလောက် ဂရုစိုက်ပါ့မလား လို့ ကြံကြံဖန်ဖန် တွေးလိုက်မိပါသေးတယ်။

သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ကံသုံးပါးအမှုအရာလေးတွေ ဟာ မြင်နေရသူ မိမိအတွက်တော့ သူငယ်ချင်းဆိုတဲ့အဓိပ္ပာယ် ကို ဖွင့်ပြနေသလို ခံစားရပါတယ်။ စိတ်ထဲမှာလဲ အဖော် အဖြစ်လိုက်ပို့တဲ့ဆရာဝန်ကို တော်တော်လေး ကြည်ညိုသွား မိပါတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ။ တရားအားမထုတ်ဖူးသေးတဲ့ သူငယ်ချင်းကို ရိပ်သာရောက်အောင် ပို့ပေးနိုင်တာဟာ နည်းတဲ့သံယောဇဉ် နည်းတဲ့အသိဉာဏ်မှ မဟုတ်တာ။ သူငယ်ချင်းဆိုတာဒါမျိုးမှ တခြားပစ္စည်းတွေနဲ့ ချီးမြှောက် တာထက် ဓမ္မနဲ့ချီးမြှောက်တာဟာ အကောင်းဆုံး ချီးမြှောက် မှုပါ။ အဲဒီ ဆရာဝန်သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ရဲ့ ကံသုံးပါး

အမူအရာလေးတွေကြည့်ပြီး ကြည်ညိုဖြစ်ရင်း အခုပြောပြမယ့် ဝတ္ထုလေးက အတွေးထဲပေါ်လာတာပါ။

ဖြစ်စဉ်နှစ်ခုကိုနှိုင်းယှဉ်တာတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ နှိုင်းယှဉ်ရအောင် ပုံသဏ္ဍာန်ချင်းလဲ မတူပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဖြစ်စဉ်နှစ်ခုလုံးက သူငယ်ချင်းဆိုတဲ့အဓိပ္ပာယ်ကိုဖွင့်ပြနေလို့ပါ။

ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က ဗုဒ္ဓိကာရလို့ အမည်ရတဲ့ အိုးထိန်းသည်တစ်ယောက်ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဗုဒ္ဓိကာရရဲ့ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းက ဇောတိပါလပါ။ ဗုဒ္ဓိကာရကဇာတ်နိမ့်အမျိုး၊ ဇောတိပါလက ဇာတ်မြင့်အမျိုး၊ ဒါပေမယ့်သူတို့နှစ်ယောက်အတော်ချစ်ကြတယ်လို့ဆိုပါတယ်။

တစ်နေ့တော့ ဗုဒ္ဓိကာရက ဇောတိပါလကို ကဿပဘုရားရှင်ကိုသွားဖူးဖို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဒီတော့ ဇောတိပါလက ဘယ်လိုပြန်ပြောသလဲဆိုတော့ “ ဦးပြည်းရဟန်း ယုတ်ကိုဖူးလို့ ဘာအကျိုးရှိမှာလဲ ” လို့ ပြန်ပြောပါတယ်။ ဇောတိပါလရဲ့ စကားသံထဲမှာ ဇာတ်မြင့်ဆိုတဲ့ မာနသံက အထင်းသားပေါ်နေပါတယ်။ ဗုဒ္ဓိကာရက သုံးကြိမ်သုံးခါ ခေါ်ပါတယ်။ ဇောတိပါလကလဲသုံးကြိမ်သုံးခါငြင်းပါတယ်။

ဇောတိပါလရဲ့ ငြင်းသံအဆုံးမှာ ဗုဒ္ဓိကာရက ရေချိုးဖို့ မြစ်ဆိပ်ကို ခေါ်ပြန်ပါတယ်။ ဒီအခါမှာတော့ ဇောတိပါလမငြင်းပါဘူး။ ဗုဒ္ဓိကာရနောက်ကို ဖြောင့်ဖြောင့် တန်းတန်းလိုက်ခဲ့ပါတယ်။

တကယ်တော့ ဗုဒ္ဓိကာရက ဇောတိပါလကို ပရိယာယ်နဲ့ ခေါ်တာပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မြစ်ဆိပ်နဲ့

မြတ်စွာဘုရားကျောင်းတော်နဲ့နီးလို့ပါ။ ယဠိကာရက မြစ်ဆိပ်
ရောက်တော့ ဘုရားရှင်ဆီသွားဖူးဖို့ ထပ်ခေါ်ပြန်ပါတယ်။
ဒါပေမယ့် ဇောတိပါလကငြင်းမြဲပါပဲ။ ဒီတော့ ယဠိကာရက
ဇောတိပါလရဲ့ခါးပုံစကိုကိုင်ပြီးတောင်းတောင်းပန်ပန်နဲ့ခေါ်ပြန်
ပါတယ်။ ဇောတိပါလကတော့ရှေးနည်းအတိုင်းငြင်းမြဲပါပဲ။

နောက်ဆုံးတော့ ယဠိကာရက ဘာလုပ်လိုက်သလဲ
ဆိုတော့ ဇောတိပါလရဲ့ ဆံပင်ကိုကိုင်တဲ့ပြီး မြတ်စွာဘုရားဆီ
လိုက်ခဲ့ဖို့ တိုက်တွန်းလိုက်ပါတယ်။ ဒီအချိန်မှာတော့ ဇောတိ
ပါလလည်း တော်တော်လေး ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားပါ
တယ်။ ဇောတိပါလက ဇာတ်မြင့်၊ ယဠိကာရက ဇာတ်နိမ့်။
ဇာတ်နိမ့်သူက ဇာတ်မြင့်သူရဲ့ ဆံပင်ကိုကိုင်ခဲ့ရင် သူတို့
ခေတ်ဥပဒေအရသေဒဏ်ပါ။ ဒီတော့ဇောတိပါလက ဘယ်
လို စဉ်းစားသလဲဆိုတော့ “သူငယ်ချင်းယဠိကာရဟာ
သေဒဏ်ကိုမမှုဘဲ ငါ့ရဲ့ဆံပင်ကိုကိုင်ပြီး သူ့ဆရာ ဘုရား
ရှင်ဆီလိုက်ခဲ့ဖို့ ခေါ်တယ်။ ဒီအပြုအမူဟာ ငါ့အပေါ်
အတော်ချစ်လို့ဖြစ်မယ်၊ ပြီးတော့ တစ်စုံတစ်ခုသော အကျိုးကို
လိုလားလို့ ဖြစ်မယ်ထင်တယ်။ ဘာပဲပြောပြော သူ့စေတနာ
ကို အသိအမှတ်ပြုတဲ့အနေနဲ့ လိုက်သွားမှပဲ” လို့ စဉ်းစားပါ
သတဲ့။ ပြီးတော့ “သူငယ်ချင်း ယဠိကာရ... ဆံပင် ကိုင်တဲ့အ
ထိတောင် သင့်ဆရာကိုဖူးမြင်စေလိုသလား” လို့ ပြန်မေးလိုက်
ပါတယ်။ ယဠိကာရလည်း “ဟုတ်ပါတယ်သူငယ်ချင်းရယ်”
လို့ပြောပြီးဇောတိပါလကို ဘုရားရှင်ဆီပို့ပေးဖို့စီစဉ်ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာပြောချင်တာက ဇောတိပါလရဲ့အတွေး

ပါ။ သူငယ်ချင်းဆိုတဲ့အသိကိုမေ့ပြီး ဇာတ်နိမ့် ဇာတ်မြင့် ဥပဒေဆီကိုသာ တွေးလိုက်ရင် ပွဲကတစ်မျိုး တစ်မည်ပြောင်း ပြီး အကျည်းတန်သွားနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ တစ်တွေဟာ တကယ့်သူငယ်ချင်းတွေဖြစ်နေတာကြောင့် ပွဲကအကျည်းတန်မသွားဘဲ အလှပဆုံး ပွဲလေးတစ်ပွဲ ဖြစ်သွားတာပါပဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဇောတိပါလက မြတ်စွာဘုရားဆီ ရောက်သွားခဲ့လိုပါ။

ပြီးတော့ ပိုပြီးအံ့ဩဖို့ကောင်းတာက ဇာတ်ပေါင်း ခန်းကြည့်လိုက်တော့ မြတ်စွာဘုရားဆီသွားဖို့ အကြောက် အကန်ငြင်းနေခဲ့တဲ့ ဇောတိပါလဟာ တခြားသူဟုတ်ရိုးလား၊ မိမိတို့ရဲ့ ဂေါတမဘုရားအလောင်း ဖြစ်လို့နေတာပါပဲ။

ဘာပဲပြောပြော ကိုယ်ချစ်တဲ့သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ယောက် ဂမ္ဘီရယောင်ယောင်၊ ဓာတ်ယောင်ယောင်၊ နတ်ယောင်ယောင် တောလိုလို တောင်လိုလို ဆရာဆီရောက်ပြီး ဘာသာရေးလမ်းကြောင်းချော်နေလို့ တည့်မတ်ပေးရတဲ့ အရေး အင်တင်တင်လုပ်နေခဲ့ရင်တော့ ဃဠိကာရထုံး နှလုံးမူပြီး နားရင်းအုပ်သင့်ရင် အုပ်ပစ်လိုက်ဖို့ပါပဲလေ။

ကျမ်းကိုး

မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပါဠိတော်-ဃဠိကာရသုတ်

အင်တာဗျူးဂျာနယ်

၂၅-၁၂-၂၀၀၂